

forslag alene gif ud paa. De bede derfor indtrængende om, at ingen Afløsning af Offer og Accidenser foretages, uden at den ogsaa kommer til at gælde for Røbstæderne. Da en Henvisning til frivillige Overenskomster om Afløsning deraf utvivlsomt vil bevirke, at Afløsningen ikke bliver gennemført i en overstuelig Fremtid, hævde de Nødvendigheden af, at den bliver tvungen, ligesom de betone, at da Lærerne langtfra altid have faaet af Offer og Accidenser, hvad der tilkom dem, idet et stort Antal Menighedsmedlemmer have unddraget sig deres Pligt i denne Retning, vilde det over for de i Forvejen lavt lønnebe Lærerebøder være ubilligt at beregne Afløsningssummen efter Gennemsnittet af, hvad der i en vis Mærce faktisk er ydet, i Stedet for at tage et skønsmot Hensyn til, hvad der burde være ydet.

Et ligelignende Andragende er indgivet til Kirke- og Undervisningsministeriet.

Se Bemærkningen under Nr. 4.

6. Fra Bestyrelserne for Janø Skibsrederforening og Marstal Skipperforening om, at den ved Lov af 14de April 1893 bethdelig forhøjede Konsulatsafgift maa blive nedsat. (Indbragt den 8de November 1894 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Bluhme.)

Da de færende danske Sømcænd gerne færdes langt borte fra Fædrelandet, og de hjemmeværende Skibsredere og Sømcænd ho sprede ved vore udstrakte Kyster og paa vore mange Smaasøer, ere de, i Modsetning til hvad Tilfældet er med andre af Danmarks vigtigste Kæringsveje, affaarne fra gennem en samlet Optraeden af indvirke paa Lovgivningsmagten til Fordel for deres Virksomheds økonomiske Udvikling og Fremgang, ligesom de af samme Grund ikke ere i Stand til at skaffe sig en særlig Repræsentant i Rigsdagen. De maa derfor nu som tidligere, hvorved de henvise til et i sin Tid indgivet Andragende i Anledning af den høje Told paa Skibe og Skibshygningsmaterialier, gennem Andragender fremsette for Lovgivningsmagten, hvad der ligger dem paa Sinde. Foruden at Søarten trues ved den foreslaaede Lov om personlig Kommuneskat, ved hvis Vedtagelse Aktionærerne i de mange smaa Sejlskibsaktieselskaber vilde blive dobbelt beskattede, endstønt Selskabernes Virksomhed falder uden for Landet og ikke paafører Kommunerne nogen som helst Udgift, bliver den ved den ny Konsulatsafgift efter Loven af 14de April 1893 belastet med en ny Byrde, der alene for Janøs Vedkommende vil udgøre mindst 13,000 Kr. Da Loven først for nylig er traadt i Kraft, vilde Andragerne — Janø Skibsrederforening — alligevel ikke have ansøgt om en Ændring heri, men de nødes dertil, da Søarten, naar undtages Alarne 1889—91, i en Række af Aar har befundet og særlig nu befinder sig i en Nødstilstand, saa at Skibene endog have meget ondt ved at tjene til Assurancopræmierne og Renterne af Aktiekapitalen; at tjene til Afskrivning paa Grund af Skibenes Værdiforringelse er meget vanskeligt, og om Udbytte er der slet ikke Tale. Forholdet er det, at medens Konsulatsafgiften i oversøist Fart, naar Skibene i Løbet af et Aar anløb et Par Havne, tidligere kun beløb sig til 12 Ore pr. Ton aarlig, vil den samme Afgift nu ifølge den ny Lov andrage 34 Ore pr. Ton; den er altsaa bleven næsten tre Gange saa høj som forhen, og denne Forhøjelse er det, de danske Sejlskibsredere finde uretfærdig og umotiveret. For Skibe, der gaa i fast Fart og mange Gange aarlig anløbe en Havn, er den ny Lov fordelagtig; men for den oversøiste Fart lægger den, særlig under de nuværende for Sejlskibsarten trange Tider, en tung Byrde paa denne, hvilken Byrde den har ondt ved at bære.

Marstal Skipperforenings Bestyrelse fremhæver endvidere særligt, at det ikke alene er Sejlskibe i oversøist Fart, der ved den ny Lov har faaet forøgede Konsulatsafgifter, men at de nævnte Afgifter ogsaa for Skibe i Fart paa Nord- og Østersøen o.s.v. ere stegne til gennemsnitlig det dobbelte af, hvad de vare før 1ste Januar 1894. Idet den altsaa i øvrigt fuldt ud tiltræder Janø Skibsrederforenings Andragende, beder den om, at en eventuel Nedsættelse i Konsulatsafgifterne ikke alene maa komme Skibe i Langfarten til gode, men ogsaa de øvrige Sejlskibe.

Da dette Andragende vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Forslag til Lov om Forandring i Lov af 14de April 1893 om Konsulatvæsenet, gør Udvalget her ingen Indstilling.